

	<p>TRIBUNAL DE PRIMERA INSTANCIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS Soud prvního stupně Evropských společenství DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS GERICHT ERSTER INSTANZ DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ COURT OF FIRST INSTANCE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES TRIBUNAL DE PREMIÈRE INSTANCE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES CÚIRT CHÉADCHÉIME NA GCÓMHPHOBAL EORPACH TRIBUNALE DI PRIMO GRADO DELLE COMUNITÀ EUROPEE EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA</p>	<p>EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága IL-QORT TAL-PRIMI INSTANZA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ GERECHT VAN EERSTE AANLEG VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN SĄD PIERWSZEJ INSTANCIJ WSPÓLNOT EUROPEJSKICH TRIBUNAL DE PRIMEIRA INSTÂNCIA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÄTT</p>
--	--	--

Tisk a informace

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 57/06

12. července 2006

Rozsudky Soudu prvního stupně ve věcech T-253/02 a T-49/04

Chafiq Ayadi/Rada Evropské unie

Faraj Hassan/Rada Evropské unie a Komise Evropských společenství

SOUD UPŘESŇUJE PRÁVA JEDNOTLIVCŮ, JEJICHŽ PROSTŘEDKY JSOU ZMRAZENY V RÁMCI BOJE PROTI MEZINÁRODNÍMU TERORISMU

Právo dotčených osob předložit Radě bezpečnosti OSN žádost o přezkoumání jejich případu je zaručeno právním řádem Společenství. V rámci přezkumu takové žádosti jsou členské státy povinny dodržovat základní práva dotčených osob.

V návaznosti na teroristické atentáty z 11. září 2001 přijala Rada bezpečnosti Spojených národů několik rezolucí vyzývajících všechny členské státy OSN ke zmrazení prostředků a jiných finančních zdrojů osob a subjektů spojených s Talibanem, Usámou bin Ládinem a sítí Al-Kajdá. Výbor pro sankce je Radou bezpečnosti pověřen určením dotčených subjektů a vedením jejich aktualizovaného seznamu.

Tyto rezoluce byly ve Společenství provedeny nařízením Rady¹, která nařizují zmrazení prostředků dotčených osob a subjektů. Tyto osoby a subjekty jsou zapsány na seznamu, který je Komisí pravidelně upravován na základě aktualizací provedených Výborem pro sankce². Státy mohou se souhlasem Výboru pro sankce přiznávat výjimky ze zmrazení prostředků z humanitárních důvodů. Podle zvláštního postupu může být prostřednictvím státu, v němž má dotčená osoba bydliště nebo jejímž je státním příslušníkem, předložena Výboru pro sankce žádost o výmaz ze seznamu.

¹ – Nyní nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001 (Úř. věst. L 139, s. 9; Zvl. vyd. 18/01, s. 294).

² – Viz naposledy nařízení Komise (ES) č. 674/2006 ze dne 28. dubna 2006, kterým se po šedesáté páté mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 (Úř. věst. L 116, s. 58).

Dne 19. října 2001 byl na příslušný seznam Společenství zapsán Chafiq Ayadi, tuniský státní příslušník s bydlištěm v Dublinu, Irsko, a dne 20. listopadu 2003 Faraj Hassan, libyjský státní příslušník, držení ve vazbě v Brixtonu, Spojené království, do skončení řízení o vydání zahájeného na návrh italských orgánů. Tyto dvě osoby navrhly Soudu prvního stupně, aby tato opatření zrušil.

Soud nejprve potvrzuje, že jak již rozhodl v rozsudcích Yusuf a Kadi³, Evropské společenství má pravomoc nařídit v rámci boje proti mezinárodnímu terorismu zmrazení prostředků jednotlivců. Takové opatření neporušuje základní práva lidské osobnosti uznaná na univerzální úrovni (*ius cogens*).

V rozsudku Ayadi Soud poté uznává, že zmrazení představuje obzvláště drastické opatření, ale dodává, že toto opatření **nebrání za daných okolností dotčeným jednotlivcům vést uspokojivý osobní, rodinný a společenský život**. Není jim zejména zakázáno vykonávat profesní činnost, je však upraveno pobírání příjmu za tuto činnost. V zásadě jak udělení licence řidiče taxi, tak pronájem vozidla Ch. Ayadim tedy mohou být předmětem výjimky ze zmrazení prostředků. Nicméně stanovit, zda takovou výjimku lze udělit, a dbát na její kontrolu a provádění, přísluší vnitrostátním orgánům v součinnosti s Výborem pro sankce.

Konečně, pokud jde o řízení o výmazu ze seznamu, **Soud konstatuje, že směrnice Výboru pro sankce a napadené nařízení Rady přiznávají jednotlivci právo podat žádost o přezkum** jeho případu Výborem pro sankce prostřednictvím vlády země, v níž má bydliště nebo jejímž je státním příslušníkem. **Toto právo je tedy zaručeno rovněž právním řádem Společenství**. V rámci přezkumu takové žádosti jsou členské státy povinny dodržovat základní práva dotčených osob. Členské státy zejména:

- musí v co největším možném rozsahu zajistit, aby dotčené osoby mohly účinně uplatnit své stanovisko před příslušnými vnitrostátními orgány;
- nejsou oprávněny odmítnout zahájit řízení o přezkumu pouze z toho důvodu, že dotčená osoba není s to poskytnout přesné a relevantní informace, protože se nemohla seznámit s přesnými důvody svého zařazení na seznam z důvodu jejich důvěrné povahy a
- jsou povinny zajistit, aby byl případ dotčených osob předložen Výboru pro sankce bez prodlení, loajálně a nestranně, pokud se to zdá být s ohledem na poskytnuté relevantní informace objektivně odůvodněné.

Dotčené osoby mají nadto **možnost podat žalobu k vnitrostátnímu soudu proti případnému nepřiměřenému odmítnutí** příslušného vnitrostátního orgánu **předložit jejich případ k opětovnému přezkumu** Výboru pro sankce. Nezbytnost zajistit plnou účinnost práva Společenství může vést vnitrostátní soud k tomu, aby, pokud je to třeba, nepoužil vnitrostátní pravidlo, které brání výkonu tohoto práva, jako je pravidlo, které vylučuje soudní

---

³ – Věci T-306/01, Ahmed Ali Yusuf a Al Barakaat International Foundation proti Radě, a T-315/01, Yassin Abdullah Kadi proti Radě.
Viz TZ 79/05 (<http://www.curia.eu.int/cs/actu/communiqués/cp05/aff/cp050079cs.pdf>)

přezkum odmítnutí vnitrostátních orgánů jednat za účelem zajištění diplomatické ochrany jejich státních příslušníků.

V projednávaném případě má Soud za to, že Ch. Ayadi a F. Hassan se musí dovolávat možností soudního přezkumu založeného na vnitrostátním právu, pokud chtějí napadnout údajný nedostatek loajální spolupráce irských a britských orgánů ve vztahu k nim.

Soud dospívá k závěru, že není namístě zpochybňovat závěry, k nimž dospěl v rozsudcích Yusuf a Kadi, a **žaloby musí být zamítnuty.**

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Soudu lze podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení kasační opravný prostředek omezený na právní otázky k Soudnímu dvoru Evropských společenství.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soud prvního stupně.

Dostupné jazyky: CS, DE, EN, ES, EL, FR, HU, IT, PL, SK, SL

Úplný text rozsudku se nachází na internetové stránce Soudního dvora

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=T-235/02>

Obecně ho lze konzultovat od 12 hod SEČ v den vyhlášení.

Pro více informací kontaktujte prosím Balázse Lehoczkého

Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028